

Kl. 13:29

Jens Peter Vernersen (S):

Det var absolut en positiv tale, jeg holdt. Og det var jo også et forslag til en vedtagelse, som netop siger, at vi skal løse de problemer, der er. Men det, jeg jo sagde, var, at ministeren siden i juni måned har haft viden om, at man f.eks. for disse fedmeopererede betalte 28.000 kr. ekstra pr. operation, og ministeren har ikke gjort noget ved det i den tid.

På alle mulige andre områder – hvis det var på skatteområdet, hvor pengene sådan flød ud af kassen – så vil jeg da antage, at man lavede en hastelovgivning, der stoppede det her. Her accepterer man bare, at det pågår. Og jeg må også spørge: Hvor langt er man fremme med disse drøftelser i det udvalg, der er nedsat? Måske er man slet ikke gået i gang endnu. Det kunne den konservative ordfører måske sige noget om, da hun jo har tæt kontakt til regeringen. Hvor mange møder har man holdt? Det kunne da være interessant at vide, helt afgjort.

Men husk på: 95 pct. af befolkningen, de, der opereres på de offentlige hospitaler, er i dag udsat for en ventetid på et halvt år. Det er da bestemt katastrofalt for det enkelte menneske. Det er resultatet af VK-regeringens politik over 7 år. ½-års ventetid!

Kl. 13:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:30

Vivi Kier (KF):

Nu var der jo flere ting i det, hr. Jens Peter Vernersen spurgte om. Hr. Jens Peter Vernersen slog igen på den her overpris for eksempelvis fedmeoperationer. Som konservativ synes jeg da aldrig, at vi skal betale mere for en vare, end den koster, og derfor hilser vi jo også velkommen, at vi nu får den udredning. Set med mine konservative briller venter jeg hellere en måned eller to ekstra for at være sikker på, at det grundlag, der så kommer, er velbelyst. For der er jo mange andre indviklede faktorer i det her spil end bare lige at kigge på, hvad en operation i det offentlige koster, og hvad den koster i det private.

Men jeg er helt åben over for, at vi én gang for alle skal have afsluttet den debat med, at vi går og tror noget, at det er en mavefornemmelse, og at man nu kan påvise, at fedmeoperationer bliver der taget en vild overpris for. Derfor pågår det arbejde, og jeg forventer da, at ministeren, lige så snart arbejdet er færdigt og sagen under-

søgt til bunds, kommer og fremlægger det for os alle sammen.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår godt, at det er lidt vanskeligt, når man er ordfører for et regeringsparti, for på den ene side er man nødt til at komme med den sædvanlige hyldestsang til alt det, der er foregået i de sidste 7 år, og på den anden side – og det er sådan set mere det, jeg vil interessere mig for – er fru Vivi Kier jo meget åben om, at der er nogle meget væsentlige problemer på området med den afregningsmodel, der ligger, og som fører til en kraftig overpris til den private sektor.

Der vil jeg bare spørge: Er det ikke rigtigt, at de erfaringer, der er, viser, at når man sender ting i udbud, når der rent faktisk er tale om et udbud – altså når regionerne selv forhandler priser på et egentligt marked, hvor der er tale om, at man forhandler om, hvad prisen skal være, i modsætning til det udvidede frie sygehusvalg, hvor det jo er en af regeringen installeret markedsfejl, hvor prisen ligger fast på forhånd – så får vi nogle helt andre priser, og så er regionerne i stand til at forhandle nogle priser hjem, der ligger 30, 40, 50 pct. under det, de i dag må afregne, fordi regeringen har påtvunget dem en prisaftale?

Kl. 13:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:32

Vivi Kier (KF):

Det kan godt være, at jeg skuffer hr. Morten Østergaard, men jeg må vende tilbage igen og igen og sige, at da den her regering tiltrådte, indskrev man i regeringsgrundlaget, at man vil le gå ind og kigge på det her område med DRG-takster. Det arbejde foregår, og jeg har igen og igen inden for det seneste år stået på denne talerstol og sagt, at fra konservativ side har vi ingen interesse i at betale mere for en vare, end den koster. Vi glæder os til, at der ligger et tilbundsgående materiale, som vi kan kigge på. For selvfølgelig skal de takster være gennemskuelige, forståelige og fair, således at vi får mest mulig sundhed for alle de mange penge, vi poster i det offentlige sundhedsvæsen.